

Súd: Okresný súd Partizánske
Spisová značka: 1Nt/12/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3619010169
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Michal Vigaš
ECLI: ECLI:SK:OSPE:2020:3619010169.2

Uznesenie

Okresný súd Partizánske v senáte zloženom z predsedu senátu Michala Vigaša a prísediacich Ing. Mgr. Viery Tomkovej a Jiřiny Belianskej v trestnej veci odsúdeného Y. F., o návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania, na verejnom zasadnutí konanom dňa 02.09.2020, takto

rozhodol:

Podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku sa z a m i e t a návrh odsúdeného Y. F., W.. XX.XX.XXXX U. F., M. F. T., L. XXX/X, toho času vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Trenčín na povolenie obnovy konania v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Partizánske pod sp. zn. 1T/55/2017.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Partizánske č.k. 1T/55/2017-421 z 22.11.2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č.k. 23To/53/2018-494 z 13.06.2018 bol obžalovaný Y. F. uznaný vinným zo spáchania zločinu krádeže formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. e/ Tr. zák. na skutkovom základe, že obžalovaný Y. F., C. H. E. N. F. po predchádzajúcej vzájomnej dohode prišli dňa 09.06.2015 v čase medzi 00:10 hod. a 01:00 hod. v Partizánskom na Horskú ulicu, kde C. H. E. N. F. zostali dávať pozor na križovatke ulíc Malinovského a Horskej, pričom Y. F. išiel na parkovisko pred bytový dom č. 1314/54 na Horskej ulici, kde prišiel k tam zaparkovanému riadne uzamknutému motorovému vozidlu zn. Peugeot Partner, eč: T.-XXXAF, červenej farby, VIN: VF35FLFXE60112889, v ktorom sa nachádzal 1 ks ľudový kroj a 1 ks foto statív zn. Hama, do ktorého vozidla následne obžalovaný Y. F. doposiaľ nezisteným spôsobom nedovoleným prekonaním uzamknutia vnikol a toto vozidlo naštartoval a s vozidlom prešiel na križovatku ulíc Malinovského a Horská v Partizánskom, kde do vozidla nastúpili C. H. E. N. F., následne sa spoločne na vozidle odviezli do obce Lužianky okres Nitra, s úmyslom uvedené vozidlo predať doposiaľ nezistenej osobe, čo sa im však nepodarilo, potom sa s vozidlom vrátili späť do mesta Partizánske a zaparkovali ho v areály bývalých závodov ZDA v Partizánskom, čím svojím konaním spôsobili poškodenému H. U. škodu vo výške 1.000 € a poškodenému S. U. škodu vo výške 100 €, a bol mu uložený trest odňatia slobody na 64 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Návrhom na povolenie obnovy konania zo 16.07.2019 v spojení s 10.12.2019 sa odsúdený domáha povolenia obnovy konania, lebo závažnosť činu nezodpovedá jemu uloženému trestu. Poukázal na nesprávnu právnu kvalifikáciu skutku, pretože nie je možné vychádzať zo stanoviska Najvyššieho súdu SR ohľadom kvalifikovania krádeže spáchanej vlámaním podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b/ Tr. zák., poukazujúc aj na navrhované znenie novelizácie Trestného zákona, kde sa navrhuje predmetné sporné ustanovenie Trestného zákona vedúce k prísnyim trestom zmeniť. Zároveň uvádza, že existujú nové skutočnosti a dôkazy, ktoré môže zmeniť aj rozhodnutie o vine, navrhuje výsluch svedkov E. Y., lebo sa nachádzal v meste Partizánske a mal vedieť, že auto Peugeot Partner mal požičané odsúdený F.. Rovnako o tom, ako si odsúdený F. zaobstaral vozidlo môže vypovedať M. Q.. Navrhol aj výsluch svedka Y. V., ktorého veci sa našli v aute, ktorý má tiež vedieť, že automobil nebol odcudzený. Navrhol aj výsluch odsúdeného spolupáchateľa F., a sprístupnenie kamerového záznamu, lebo policajti mali poškodeného

H. U. Informovať, že priebeh krádeže je na kamerovom zázname zachytený. Na verejnom zasadnutí odsúdený uviedol, že návrhom na povolenie obnovy konania sa domáha aj čo do viny aj trestu.

Súd nariadil verejné zasadnutie vo veci podaného návrhu na povolenie obnovy konania odsúdeným, kde oboznámil podaný návrh, súdny spis vo veci Okresného súdu Partizánske sp. zn. 1T/55/2017 a vykonal výsluch odsúdeného.

Na verejnom zasadnutí odsúdený uviedol, že počas výkonu trestu cca po dvoch rokoch sa dozvedel o svedkovi, ktorý sa nachádzal v čase pred skutkom v herni. Podstata spočíva v tom, že auto nebolo ukradnuté, Y. U. ho požičiaval a požičal ho aj odsúdenému F., ktorý ho však nestihol vrátiť. Že auto nie je na mieste sa poškodený dozvedal až ráno. Syn poškodeného, Y. U., sa mu nechcel priznať, že ho požičal, aby ho nevyhodil z domu. Toto auto už bolo trikrát kradnuté, Y. U. ho už takto požičal trikrát. N. F. mal kľúče od auta, nestihol ho ráno vrátiť, preto bolo auto odstavené pri závodoch v Partizánskom. Už v prípravnom konaní žiadal o kamerové záznamy, pretože auto bolo pod kamerami, keď sa s ním odchádzalo. Súd bral Y. U. ako dôveryhodného svedka, tento však bol neskôr odsúdený za užívanie drog a držanie. Súdu tvrdil, že nie je závislý na omamných látkach. Na otázku predsedu senátu či vedel, komu auto patrí, uviedol, že myslel, že patrí U.. On prišiel prvýkrát do kontaktu s vozidlom na autobusovej stanici (pozn. tam sa nachádza herňa). Na otázku predsedu senátu, či vie uviesť dôvod, prečo by F. E. H. vypovedali proti jeho osobe takýmto spôsobom, uviedol, že F. tvrdil, že ho na to nahovorili policajti, že bol donútený, H. bol celý čas taký nafetovaný, že si ani nepamätal, čo podpisoval. Svedkom, ktorého uvádzal, a o ktorom som skôr nevedel, je E. Y., C. X, T.. Počas výkonu trestu sa stretol s ods. F., ten mu povedal, s kým prišiel do herne, že to bol práve tento E. Y., oni obaja prišli do herne už na tom U. aute. Mala tam byť ešte Y. kamarátka, ktorej meno nevie, E. Y. s jeho kamarátkou potom odišli na inom aute s piešťanskými značkami. Na otázku predsedu senátu, prečo nepodal opravný prostriedok proti rozhodnutiu čo do viny uviedol, že dostal podmienený trest, myslel si, že bude viesť riadny život, aj ho viedol. Svedok M. Q. je osoba, ktorú pozná viac než 10 rokov, bol s ním vo výkone trestu, tento mu povedal, že Y. U. po tom, čo bol konfrontovaný s tým, aké tresty dostali, povedal, že ho to veľmi mrzí, že im kľúče požičal, nemohol sa s tým však otcovi priznať. Svedok Y. V. bol v aute, našli sa tam jeho veci, preto by mal vedieť aj o priebehu skutku a o tom ako sa vlastne kľúče dostali V. F.. Kamerový záznam je záznam Mestskej polície malo byť zrejmé, kto auto zobral a akým spôsobom sa do auta dostal a že išlo o N. F..

Obhajca uviedol, že odsúdený uviedol také skutočnosti a navrhol také dôkazy, ktoré odôvodňujú povolenie obnovy konania. Prokurátor navrhol návrh na povolenie obnovy konania zamietnuť.

Je potrebné uviesť, že odsúdený F. bol uznaný vinným najmä na podklade usvedčujúcich výpovedí obžalovaných F. E. H. z prípravného konania, tiež svedka Y. U.. Hoci odsúdený F. v podstate vinu popieral od prípravného konania, obžalovaní H. Č. F. v priebehu konania odmietli vypovedať a potom buďto akceptovali rozhodnutie o vine (H.), alebo na odvolanie bolo toto rozhodnutie potvrdené v časti viny (F.). Je paradoxné, že ani obžalovaný F. odvolanie čo do viny nepodal, nenapadol ani prvostupňový výrok o treste, pritom je potrebné uviesť, že prokurátor sa práva odvolania nevzdal, takže obžalovanému stále hrozilo podanie odvolania v jeho neprospech prokurátorom, ktoré tento aj čo do trestu podal. Návrhom na povolenie obnovy konania sa domáha zmeny rozhodnutia až potom čo na odvolanie prokurátora mu odvolací súd trest sprísnil.

Podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 399 ods. 1 Trestného poriadku súd návrh na povolenie obnovy konania odmietne, ak: a/ bol podaný neoprávnenou osobou, b/ smeruje len proti rozhodnutiu alebo výroku, ohľadne ktorého obnova konania nie je prípustná, c/ ak je obnova konania vylúčená podľa § 395 Trestného poriadku.

Podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku súd návrh na povolenie obnovy konania zamietne, ak nezistí podmienky obnovy konania podľa § 394 Trestného poriadku.

Podľa § 402 ods. 1, 2 Trestného poriadku o návrhu na povolenie obnovy konania rozhoduje súd na verejnom zasadnutí. Odmietnuť návrh z dôvodov uvedených v § 399 ods. 1 Trestného poriadku môže aj na neverejnom zasadnutí. Z dôvodu uvedeného v § 399 ods. 2 Trestného poriadku môže návrh odmietnuť na neverejnom zasadnutí iba v tom prípade, ak návrh uvádza tie isté skutočnosti a dôkazy, ktoré už boli skôr právoplatne zamietnuté, a návrh nanovo podaný je len jeho opakovaním.

Súd po oboznámení sa s obsahom spisového materiálu, tiež v trestnej veci sp. zn. 1T/55/2017 a sp. zn. 1Nt/15/2019 dospel k záveru, že v danom prípade nie sú splnené podmienky obnovy konania.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Partizánske sp. zn. 1T/55/2017 vyplýva, že súd vykonal na hlavnom pojednávaní v dňoch 27.09.2017 a 22.11.2017 okrem iných dôkazov aj výsluch obžalovaného, ktorého obhajoba sa v podstate stotožňuje s obhajobou v konaní o povolenie obnovy konania pokiaľ ide o popis skutku. Tvrdil, že je nevinný, len sa odviezol na aute, s ktorým prišiel obžalovaný F., ktorý ho mal požičané od Y. U.. F. vozidlo len nevrátil načas a odstaviť na inom mieste. Zo spisu však vyplýva, že obžalovaný F. E. H. na hlavnom pojednávaní odoprel vypovedať, súd tak vychádzal jednak z ich doznávajúcich výpovedí z prípravného konania, ako aj usvedčujúcich vo vzťahu s odsúdeným F.. Čo do viny rozsudok napadol len obžalovaný F., no jeho odvolanie bolo zamietnuté rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č.k. 23To/74/2018-565 z 24.09.2018, kde sa súd vyporiadal aj z otázkou vierohodnosti výpovede svedka Y. U. skrz skutočnosť, či tento kľúče od auta zabezpečil. Súd oboznámil aj zápisnicu o výsluchu odsúdeného F. z prípravného konania z 11.06.2015 na č.l. 19-21, kde odsúdený popisuje prvý kontakt s vozidlom úplne inak ako na hlavnom pojednávaní či v konaní o povolenie obnovy konania, v podstate ho mal vidieť až 10.06.2015 v doobedňajších hodinách v prítomnosti C. H. E. Y. V., obžalovaného F. tam vôbec nespomína. Hoci ide o výpoveď v postavení svedka a nie je procesne použiteľná z hľadiska prevzatia jej obsahu do skutkového deja, z hľadiska hodnotenia dôveryhodnosti výpovede odsúdeného a tým pádom aj jeho výpovede na hlavnom pojednávaní čo navrhovania dôkazov v konaní o povolenie obnovy konania nemožno ignorovať diametrálne odlišné verzie popísania rozhodných skutočností. Tak obžalovaný H. ako aj F. sa ku spáchaniu trestnej činnosti v prípravnom konaní doznali, pokiaľ by aj boli v prípravnom konaní pod vplyvom návykových látok (H.) či pod tlakom polície (F.), neexistoval žiaden dôvod nevypovedať v konaní pred súdom najmä, aby by ich výpovede a nimi navrhované dôkazy mohli svedčiť o ich nevine, či významne inom popise skutku. Je zrejmé, že pokiaľ odsúdený F. mal kľúče zverené od Y. U. a dokonca mal o tomto zverení svedectvo od E. Y., ktorý sa mal rovnako viesť v aute, javí sa byť absurdné, že by namiesto prirodzenej obrany v súdnom konaní, nevypovedal a závažné skutočnosti v podobe existencie svedkov zverenia kľúčov Y. U. ani nespomenul. A to ani v návrhu na povolenie obnovy konania z 06.08.2019 pod sp. zn. 1Nt/15/2019, kde sa domáha revízie pôvodného rozhodnutia len čo do trestu poukazujúc rovnako na novelizáciu Trestného konania v časti zákonnej úpravy prečinu krádeže. Z vyšetrovacieho spisu vyplýva, z výpovede poškodeného S. U., čo je uvedené aj v rozhodnutí odvolacieho súdu, že z vozidla bola odmontovaná siréna zabezpečovacieho zariadenia, ktorá sa nachádzala pod vozidlom. Vozidlo bolo zaparkované na inom mieste, ako bolo pred skutkom.

Súd podľa § 398 Tr. poriadku s poukazom na § 272 ods. 3 Tr. por. s poukazom na § 394 ods. 1 Tr. por. odmietol návrhy na doplnenie dokazovania výsluchom svedkov Y. V., M. Q., E. Y. E. N. F. na podklade písomného návrhu zo dňa 05.12.2019 ako aj zabezpečenia záznamu z kamerového systému z miesta skutku.

Vykonanie dôkazov v konaní o povolenie obnovy konania je neoddeliteľne späté s dôvodmi obnovy konania. Pokiaľ ide o dôkazy, ktoré už vykonané boli (návrh na opätovné vypočutie svedkov, oboznamovanie listín) alebo preukazujú skutočnosti už zistené z iných dôkazov (duplicitné dôkazy), dôkazy, ktorými sa síce môžu zistiť nové skutočnosti, no nič nemeniace na rozhodných skutočnostiach preukazujúcich spáchanie trestnej činnosti obžalovaným, tak nejde o dôkazy, odmietnutím ktorých by bolo znemožnené dosiahnuť účel obnovy konania.

Navrhnuté dôkazy odsúdeným nie sú dôkazy, ktoré sú spôsobilé preukázať nové skutočnosti majúce vplyv na pôvodné rozhodnutie vo veci samej. Súd v pôvodnom konaní vypočul spoluobžalovaného F., opätovný výsluch nie je novým dôkazom, dokonca ani z návrhu na povolenie obnovy konania podaného odsúdeným F. sa nejaví, že by rozporoval čokoľvek okrem trestu, ktorý považuje za prísny. Svedok

V. bol už svedkom známym v prípravnom konaní - v prípravnom konaní bol vypočutý, návrhy na doplnenie dokazovania ohľadom jeho osoby v pôvodnom konaní do skončenia dokazovania neboli. Jeho výpoveď ani nebola podstatná, mal sa nachádzať vo vozidle až po skutku. Existenciu akéhosi kamerového záznamu (pokiaľ by išlo o záznam kamery mestskej polície ako uvádza odsúdený, tento sa uchováva rádovo niekoľko týždňov) odsúdený už uvádzal vo vyjadrení označenom ako žiadosť o doplnenia dokazovania zo 07.06.2018 adresovanom Krajskému súdu v Trenčíne, rovnako ako žiadal o výsluch svedka V.. O týchto návrhoch rozhodol odvolací súd dňa 13.06.2018 a dokazovanie nevykonal. Opäť tak nejde o nové skutočnosti a dôkazy, s ktorými by sa súd nevysporiadal v pôvodnom konaní.

Pokiaľ ide o výsluch svedkov E. Y. E. M. Q., tu súd zvažoval nutnosť ich výsluchu z hľadiska jednak dôveryhodnosti svedkov a tiež skutočnosti, či ich prípadná výpoveď môže byť spôsobilá spochybníť výpovede usvedčujúce odsúdeného. Obidvaja svedkovia sú svedkovia "noví". No je potrebné uviesť, že ide o svedkov, ktorých odsúdený označil s odstupom dvoch rokov od rozhodnutia vo veci samej. Jeden z nich má svedčiť o akejsi "sebareflexii" svedka Y. U., ktorý sám o sebe voči súdu takúto sebareflexiu neprejavil, pričom prípadná takáto zmena výpovede už bude vždy odôvodnene nedôveryhodná, pretože môže byť motivovaná nie motívom vypovedať pravdu, ale čokoľvek v prospech odsúdeného v snahe mu s odstupom času a pod tarchou uloženého vysokého trestu pomôcť. Takto sa výpoveď svedka Q. o tom čo sa dopyčul, o to viac, že evidentne s odsúdeným F. prišiel do kontaktu a mohol tak byť ovplyvnený, nejaví byť spôsobilá zmeniť nič podstatné na výroku o vine a treste. Ešte nedôveryhodnejšia sa javí byť osoba svedka Y. z hľadiska skutočnosti, o ktorej má svedčiť. Odsúdený tvrdí, že ide o svedka, ktorý v podstate do herne prišiel už na aute Peugeot Partner patriacom poškodenému, ktoré šoféroval odsúdený F.. Zrejme ide aj o svedka, ktorý mal byť svedkom odovzdania kľúčov od vozidla F. Y. U.. Pokiaľ by sa to zakladalo na pravde, zdá sa byť absurdné, že ba takúto závažnú skutočnosť nespomenul sám odsúdený F., dokonca ani v návrhu na povolenie obnovy konania, ktorý napáda len čo do trestu. Neuviedol ju ani len v pôvodnom konaní, tam nevypovedal, hoci sa de facto mohol účinne brániť obžalobe, teda aspoň v časti, v ktorej Y. U. popieral, že by kľúče odovzdal F.. Verzia udalosti, o ktorej by mal svedčiť E. Y., je dokonca v rozpore s prvotnou výpoveďou odsúdeného F., ktorý odcudzené motorové vozidlo spájal len s osobou H..

Súd je toho názoru, že potreba dokazovania by nemala vyvstať z prostého pomenovania "nového" svedka a označenia skutočnosti, ktorú má dosvedčiť. Takto by bol súd v konaní o návrhu na povolenie obnovy konania zakaždým povinný takúto osobu predvolať a vypočuť a skúmať až potom dôveryhodnosť takéhoto "nového" svedka, ktorého dôveryhodnosť je znížená už len tým, že sa objaví s odstupom dlhého času, možnosťou ovplyvnenia a za nelogických súvislostí s doteraz preukázaným skutkom. V tomto prípade si na svedka Y. náhodou spomenie odsúdený F. s odstupom času, hoci mal byť v aute v rozhodnom čase s ním, no nenavrhuje jeho výsluch, hoci by tak mohol napadnúť hodnovernosť svedka U..

Súd však uvádza aj ďalšiu podstatnú skutočnosť, ktorá mala vplyv na nedôvodnosť vykonávania dokazovania k pôvodu kľúčov od vozidla. Bez ohľadu na to, akým spôsobom sa čo i jeden o odsúdených zmocnil kľúčov od vozidla, je bez pochyby zrejmé, že nešlo o vozidlo Y. U., a ten im ho nebol oprávnený zveriť, páchatelom muselo byť zrejme komu skutočne vozidlo patrí. Vlamanie je aj nedovolené prekonanie uzamknutia a to je isto aj zaobstaranie si kľúča bez vedomia majiteľa vozidla. Z popisu skutku vyplýva, že sa vozidla zmocnili spôsobom, keď sa snažili vyhnúť pozornosti majiteľa. Vozidlo nevrátili, ba bola z neho vymontovaná siréna zabezpečovacieho zariadenia, čo nedáva žiaden zmysel, pokiaľ by bolo úmyslom "dobromyselne" sa povoziť na zverenom vozidle. Verziu odsúdeného F. o požičaní si vozidla od "oprávnenej osoby" tak možno vyvrátiť bez dôvodných pochybností s čím sa súd už v pôvodnom konaní vysporiadal. To či svedok Y. U. kľúče odovzdal bez vedomia svojho otca mohlo mať v skutočnosti význam len z hľadiska podielu samotného Y. U. na spáchaní trestnej činnosti. Nie na vine či nevine obžalovaných.

Dôvodnosť návrhu na povolenie obnovy konania v časti viny založil odsúdený na navrhovaných svedkoch, ktorých výpovede mali jeho nevinu preukázať a obhajobe nevinu, ktorá bola nemenná už v pôvodnom konaní. Súd vyššie uviedol, prečo navrhované dôkazy nie sú spôsobilé zmeniť pôvodné rozhodnutie o vine a zároveň nejde o dôkazy, ktorých nevykonaním by bol zmarený účel obnovy konania.

Je zrejmé, že odsúdený namieta aj neprimeranosť trestu. Tu súd uvádza, že súd pri právnom posúdení skutku vychádzal zo zjednocujúceho stanoviska Najvyššieho súdu SR sp. zn. Tpj 78/2011 zo dňa

12.12.2011, ktoré bolo aplikované až do novelizácie Trestného zákona na základe zákona č. 214/2019 Z.z. účinného od 01.08.2019. Tu je potrebné uviesť, že podľa § 394 ods. 4 Tr. por. novelizácia ustanovenia zákona nie je skutočnosťou skôr neznámou. Strata účinnosti právneho predpisu je podľa § 394 ods. 4 Tr. por. skutočnosťou skôr neznámou len na základe postupu podľa čl. 125 ods. 3 ústavy, teda ak ústavný súd svojím rozhodnutím vysloví, že medzi ústavou a zákonom je nesúlad, a príslušné predpisy, ich časti, prípadne niektoré ich ustanovenia následne stratia účinnosť, čo nie je tento prípad. Nespokojnosť s trestom, ktorý odsúdený považuje za privysoký, nie je dôvodom na povolenie obnovy konania, prípadné nesprávne právne posúdenie skutku je dovolacím dôvodom podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať sťažnosť do troch pracovných dní od oznámenia tohto uznesenia cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Trenčíne. Sťažnosť má odkladný účinok.